

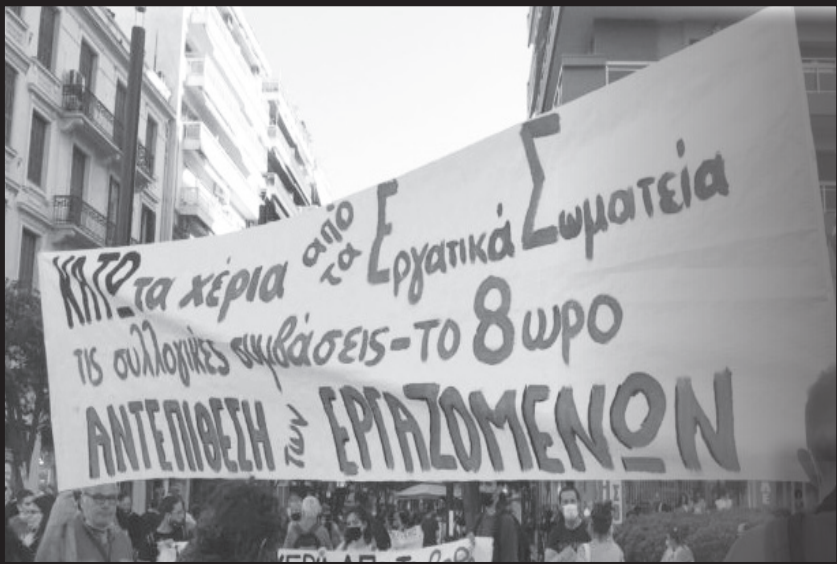

Τεύχος 22 - Περίοδος Β'

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

- **Κάτω τα χέρια από το θωρο**
- **Στοπ στην δήμερη εργασία**

• Συλλογικές συμβάσεις παντού

Θωρο/δήμερο – ξεχείλωμα του ωραρίου Να τους σταματήσουμε!

Η νέα υπουργός Εργασίας Κεραμέως με το «καλημέρα» εφάρμοσε το θωρο/δήμερο και έκανε σαφές ότι σκοπεύει να συνεχίσει στην γνωστή κατεύθυνση των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων και της αφαίρεσης δικαιωμάτων. Το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης των εργαζομένων πρέπει να παγιωθεί για λογαριασμό των κάθε λογής κερδοσκόπων. Αυτό επιβάλλει η βαθιά οικονομική κρίση και υποβάθμιση του ελληνικού καπιταλισμού, η γιγάντωση των χρεών, η στροφή του κεφαλαίου στον παρασιτισμό πάνω στο κρατικό χρήμα και τις επιδοτήσεις του Ταμείου Ανθεκτικότητας και Ανάκαμψης, η κερδοσκοπία με την «πράσινη μετάβαση» και τα ακίνητα, τον τζόγο, την ακρίβεια που κατατρώει το εισόδημα των εργαζομένων.

Στη διαλυμένη ελληνική οικονομία, που τα λουκέτα μεγάλων επιχειρήσεων διαδέχονται το ένα το άλλο και που «ανάπτυξη» βαφτίζεται η φούσκα του τουρισμού και των ακινήτων, εργασιακές σχέσεις που να προστατεύουν τους εργαζόμενους είναι δύσκολο να υπάρξουν. Η αρπαγή/εκποίηση του δημόσιου πλούτου μέσω των ιδιωτικοποιήσεων δεν αρκεί, για την κερδοφορία των επιχειρήσεων απαιτείται μία αδιάκοπη έφοδος στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων, η ανατροπή του πλαισίου προστασίας της εργασίας που κατακτήθηκε με αγώνες. Γι' αυτό επιτίθενται στις εμβληματικές κατακτήσεις της εργατικής τάξης,

συνέχεια στην σελ. 3...

Μάθε τα δικαιώματά σου
Άδεια και Επίδομα
σελ.5

ICAP
Δημιουργία Σωματείου
σελ.4

Public
Σπαστά ωράρια
σελ.8

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

- Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.
- Να αναδεικνύουμε και να υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.
- Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

- Μία Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

- Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

- Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

- Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Βολιβία

Στις 26 Ιουνίου ένοπλοι στρατιώτες και τανκς συγκεντρώθηκαν στην Λα Παζ και κατευθύνθηκαν προς το προεδρικό μέγαρο με σκοπό την επίτευξη ενός ακόμη πραξικοπήματος. Εικόνες του προέδρου Άρσε να έρχεται πρόσωπο με πρόσωπο με τους στρατιωτικούς έκαναν το γύρο του κόσμου, ενώ μάλιστα στην αρχή όλοι πίστευαν πως η όλη ενέργεια είχε σχεδιαστεί από τον ίδιο τον Άρσε. Όμως μέσα σε λίγη ώρα τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά. Σε όλη τη χώρα οργανώθηκαν διαδηλώσεις και η κεντρική συνδικαλιστική οργάνωση COB κάλεσε σε γενική απεργία και κλείσιμο δρόμων ώστε να αποτρέψει το πραξικόπημα. Σχεδόν αστραπιαία οργανώθηκαν διαδηλώσεις και στήθηκαν οδοφράγματα προκειμένου να εμποδίσουν τις στρατιωτικές δυνάμεις να καταλάβουν την εξουσία. Πριν την απόπειρα πραξικοπήματος επικρατούσε ήδη αυξημένη αναταραχή λόγω της συνεχιζόμενης ακρίβειας. Μέσα σε μία περίοδο που η κρίση και στη Βολιβία δείχνει όλο και περισσότερο τα δόντια της, με την χώρα να αντιμετωπίζει έλλειψη καυσίμων και συναλλαγματικών αποθεμάτων, αλλά και μέσα σε μία περίοδο τεράστιας πολιτικής κρίσης, η απόπειρα πραξικοπήματος άρχισε να γεννά ανησυχίες και για ανάλογες ενέργειες και σε άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής όπως η Κολομβία.

Αγγλία

Λίγο πριν τις εκλογές στην Αγγλία, ο ινδός ιδιοκτήτης της

τεράστιας χαλυβουργίας στη νότια Ουαλία Tata Steel δήλωσε πως πρόκειται να βάλει λουκέτο σε ένα από τα εργοστάσια έως τις 7 Ιουλίου λόγω της απεργίας που είχαν ανακοινώσει τα μέλη του σωματείου της Unite αντιδρώντας στις περικοπές των αποζημιώσεων για τους συναδέλφους τους, που ψήφισαν υπέρ της απαγόρευσης των υπερωριών καθώς και στις περικοπές περίπου 2.800 θέσεων εργασίας. Στην πρώτη απεργία μετά από 40 χρόνια έβαλαν φρένο οι απειλές των εργοδοτών μετά και από πρόταση για νέο γύρο συζητήσεων για μελλοντικές επενδύσεις. Η Tata απέρριψε φέτος ένα σχέδιο - πρόταση των συνδικαλιστικών οργανώσεων που αποσκοπούσε στη διατήρηση των μονάδων του Port Talbot σε λειτουργία (ενδεικτικά, από τους 32.000 κατοίκους οι 4.000 εργάζονται στην Tata), με το κλείσιμό τους να θέτει σε κίνδυνο 2.800 θέσεις εργασίας και να απειλεί το Ηνωμένο Βασίλειο να γίνει η μόνη μεγάλη οικονομία που δεν μπορεί να παράγει χάλυβα από το μηδέν (Κίνα, Ινδία και Ιαπωνία είναι στις πρώτες θέσεις), είπε η Unite. Όλα αυτά κάτω από τη σκιά για επίτευξη ενός σχεδίου μετάβασης προς την πιο «πράσινη» παραγωγή η οποία, σε συνδυασμό με την συνέχιση της λειτουργίας των παλαιών εργοστασίων, προβλέπεται πως θα ζημιώσει την Tata κατά 1 εκατ. λίρες την ημέρα. Ενόψει των εκλογών, οι Εργατικοί ζητούσαν παράλληλα να σταματήσουν τα σχέδια περί κλεισίματος εργοστασιακών μονάδων με την πρόφαση πως εάν εκλεγούν οι ίδιοι θα χρηματοδοτήσουν με 3 δισ. λίρες. Στις βρετανικές χαλυβουργίες εργάζονται περίπου 33.400 εργάτες, αριθμός που αντιπροσωπεύει το 0,1% του συνόλου των επαγγελματιών.

...συνέχεια από την σελ. 1

5νθήμερο και 8ωρο, σε μια προσπάθεια να ξεθεμελιώσουν τον πυρήνα των δικαιωμάτων της.

Σε συνέχεια των αντεργατικών νόμων Χατζηδάκη και Γεωργιάδη καθιερώνουν το 6ήμερο εργασίας, αρχικά στη βιομηχανία και σε επιχειρήσεις συνεχούς λειτουργίας με σύστημα εναλλασσόμενων βαρδιών, αλλά και σε επιχειρήσεις μη συνεχούς λειτουργίας, όταν αυτές αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα αυξημένο φόρτο εργασίας. Οι εργοδότες μπορούν πλέον κατά το δοκούν να ξεχειλώνουν το ωράριο των εργαζομένων μονομερώς και χωρίς διαβούλευση, αφού αυτή η απόφαση εντάσσεται στο διευθυντικό δικαίωμα με μόνη υποχρέωση την προδηλώση στο Π.Σ. Εργάνη. Η απασχόληση κατά την 6η ημέρα εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 8 ώρες και το ημερομίσθιο προσαυξάνεται κατά 40%, ενώ δεν χορηγείται ρεπό σε αντιστάθμιση της επιπλέον εργασίας. Μένει ασαφές πάντως το πόσες συνολικά ώρες εβδομαδιαία θα εργάζονται οι εργαζόμενοι καθώς και αν οι επιπλέον ημέρες εργασίας θα προσμετρούνται ασφαλιστικά. Η συγκεκριμένη διάταξη ήταν ψηφισμένη στο νόμο Γεωργιάδη αλλά η εφαρμογή της

είχε αναβληθεί από την 1/3/24 για την 1/7/24 λόγω των αντιδράσεων που προκάλεσε και ενόψει ευρωεκλογών.

Η καταστρατήγηση του ωραρίου συνεχίζεται και εντείνεται με την εφαρμογή των διατάξεων του ν. Χατζηδάκη για την ψηφιακή κάρτα εργασίας και την νέα εγκύκλιο περί χρόνου προετοιμασίας για εργασία και αποχώρησης, που αν και απαραίτητος για την ομαλή λειτουργία της επιχείρησης ΔΕΝ προσμετράται στον εργάσιμο χρόνο! Με αυτό το τελευταίο τερτίπι, βαφτίζουν «χρόνο προετοιμασίας» 30 λεπτά της ώρας στην έναρξη και τη λήξη της βάρδιας, αρχικά στη βιομηχανία, και χαρίζουν ουσιαστικά μία ολόκληρη απλήρωτη ώρα εργασίας στα αφεντικά. Από τον εργάσιμο χρόνο αφαιρούν και τα διαλείμματα! Ήδη ασκούνται πιέσεις σε συναδέλφους σε άλλους κλάδους όπως στις τηλεπικοινωνίες, να «συμπληρώνουν» το ωράριό τους λόγω καθυστερήσεων των συστημάτων υπολογιστών ή διακοπών στην online σύνδεση.

Ακόμα μεγαλύτερη καταστρατήγηση του ωραρίου προκύπτει από τη διάταξη περί «ευέλικτης προσέλευσης» στην εργασία σε συνδυασμό με την ψηφιακή κάρτα εργασίας. Το ευρώ της ευέλικτης προσέλευσης ορίζεται στα 120 λεπτά, που σημαίνει ότι

ο εργοδότης μπορεί να απαιτεί από τον εργαζόμενο να χτυπάει κάρτα δύο ώρες μετά την προσέλευσή του στην εργασία και να δουλεύει 10ωρο και ταυτόχρονα να είναι καλυμμένος σε περίπτωση ελέγχου, ισχυριζόμενος ότι ο εργαζόμενος μόλις προσήλθε. Άλλωστε οι μεταβολές στο ωράριο εργασίας (υπερωρίες) θα καταχωρούνται εκ των υστέρων και δεν θα προαναγγέλονται όπως ίσχυε παλιότερα. Επιπλέον δώρο στους εργοδότες η δυνατότητα να μη χτυπάει κάρτα (και απλά να θεωρείται «αμέλεια») ο εργαζόμενος για τρεις εργάσιμες ημέρες χωρίς πρόστιμο, κάτι που χαρίζει αυτές τις ημέρες ως αδήλωτη εργασία στον εργοδότη και τις κλέβει από τα ασφαλιστικά μας ταμεία!

Μας θέλουν δούλους χωρίς δικαιώματα, ανδρείκελα στα χέρια των εργοδοτών. Αυτή η κυβέρνηση των αρπακτικών δεν θα σταματήσει από μόνη της την αντιδραστική της νομοθέτηση. Μόνο εμείς, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, μπορούμε να τη σταματήσουμε. Και μόνο με την ενότητα, το πρόγραμμα, τους αγώνες μας μπορούμε να επιβάλουμε την αμοιβή σύμφωνα με τις πραγματικές μας ανάγκες, τη δικαιοσύνη και την αξιοπρέπεια στην εργασία.

Στατιστικά

Η εντατικοποίηση της εργασίας, το ξεχειλώμα του ωραρίου, οι άθλιες συνθήκες εργασίας και οι τραγικά ανεπαρκείς έλεγχοι ασφάλειας και προστασίας των εργαζομένων, εν ολίγοις ο «εργασιακός μεσαίωνας» που επιβάλλουν κυβέρνηση και εργοδότες ευθύνονται για την εκτίναξη των εργατικών ατυχημάτων.

Η ΕΛΣΤΑΤ πρόσφατα δημοσίευσε έρευνα σχετικά με τα εργατικά ατυχήματα του 2022 όπου αναφέρει ότι τη συγκεκριμένη χρονιά τα εργατικά ατυχήματα ανήλθαν σε 4.999 εκ των οποίων θανατηφόρα καταγράφονται τα 35.

Τα περισσότερα από τα ατυχήματα συνέβησαν στον κλάδο Χονδρικού και Λιανικού Εμπορίου, Επισκευής Μηχανοκίνητων Οχημάτων και Μοτοσυκλετών (1.247 ατυχήματα, 24,9%) και ακολούθησαν τα ατυχήματα στους κλάδους της Μεταποίησης/βιομηχανίας (992 ατυχήματα, 19,8%) και

επισιτισμού-τουρισμού (769 ατυχήματα, 15,4%). Τα περισσότερα θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα/δολοφονίες, συνέβησαν στον κλάδο των Κατασκευών (11 ατυχήματα, 31,4%), ακολούθησαν οι κλάδοι της Μεταποίησης (8 ατυχήματα, 22,9%) και ύστερα το Χονδρικό και Λιανικό Εμπόριο-Επισκευή Μηχανοκίνητων Οχημάτων και Μοτοσυκλετών (4 ατυχήματα, 11,4%). Τα περισσότερα θανατηφόρα ατυχήματα αφορούσαν Ανείδικτους Εργάτες (15 ατυχήματα, 42,9%), Χειριστές Σταθερών Βιομηχανικών Εγκαταστάσεων, Μηχανημάτων και Εξοπλισμού και Συναρμολογητές-εργάτες στον κλάδο της μεταποίησης- (11 ατυχήματα, 31,4%) και Ειδικευμένους τεχνίτες (5 ατυχήματα, 14,3%).

Διάφορα ερωτηματικά προκύπτουν σχετικά με την παραπάνω έρευνα, ειδικά αν λάβουμε υπόψιν, ότι υπάρχει μεγάλη απόκλιση συγκριτικά με παρόμοιες έρευνες. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ανεξάρτητης διαρκούς επιστημονικής έρευνας της ΟΣΕΤΕΕ (Ομοσπονδία Συλλόγων Εργαζομένων Τεχνικών

Επιχειρήσεων Ελλάδος) που παρουσιάστηκαν τον περασμένο Απρίλη, μέσα στο 2022 σκοτώθηκαν εν ώρα εργασίας 104 συνάδελφοι και τραυματίστηκαν πολύ σοβαρά 140. Το 2023 η κατάσταση είναι ακόμη πιο επικίνδυνη με 179 νεκρούς εργάτες και 287 βαριά τραυματισμένους. Ο πιο αιματηρός μήνας μάλιστα αναφέρει ότι ήταν ο Ιούλιος του 2023 με συνολικά 23 νεκρούς στους χώρους εργασίας και πολλούς εξ αυτών να πεθαίνουν από θερμοπληξία!

Ταυτόχρονα, η έρευνα της ΟΣΕΤΕΕ καταγγέλλει το γεγονός πως η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα της ΕΕ που δεν αναφέρει στην Eurostat ούτε μια επαγγελματική ασθένεια! Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με την εκτίμηση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO) σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Υγεία και Ασφάλεια στην Εργασία (EU-OSHA) υπολογίζεται ότι στην Ελλάδα έχουμε περίπου 2.500 θανάτους από νόσους που σχετίζονται με το επάγγελμα τον χρόνο.

ICAP

Ολοκληρώθηκαν οι εργασίες δημιουργίας του Πανελληνίου Σωματείου Εργαζομένων

Με επιτυχία έληξε η προσπάθεια δημιουργίας επιχειρησιακής συνδικαλιστικής οργάνωσης στην εταιρεία παροχής υπηρεσιών και προσωπικού ICAP. Πιο συγκεκριμένα, στις 23 Μαΐου το Ειρηνοδικείο Αθηνών ενέκρινε την αίτηση που κατέθεσαν οι εργαζόμενοι τον Μάρτιο για τη σύσταση του σωματείου με τίτλο «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ICAP OUTSOURCING SOLUTIONS». Με αυτό το πρώτο βήμα, οι εργαζόμενοι στην ICAP αποκτούν τη δική τους μορφή οργάνωσης, απέναντι στην οργάνωση της εργοδοσίας και της κυβέρνησης. Οι πολύμηνες προσπάθειες απέδωσαν καρπούς κι έτσι η ίδρυση του σωματείου αποτελεί μια θετική εξέλιξη τόσο για τους εργαζόμενους της εταιρείας όσο και για το συνδικαλιστικό κίνημα και την βαθιά κρίση

που αυτό αντιμετωπίζει την περίοδο που διανύουμε.

Η δημιουργία του σωματείου από τους εργαζόμενους της εταιρείας ICAP ήταν πιο αναγκαία από ποτέ. Σε μια περίοδο που τα εργατικά δικαιώματα κατακρεουργούνται, η οργάνωση των εργαζομένων είναι η μόνη λύση απέναντι στον εργασιακό μεσαίωνα που μας ετοιμάζουν. Από τη μία, εντός της εταιρείας. Οι εργαζόμενοι δουλεύουν ως εργολαβικοί σε επιμέρους εταιρείες με μηδαμινά εργασιακά δικαιώματα όπως οι ατομικές συμβάσεις εργασίας, το κυλιόμενο ωράριο 24/7, οι υπερωρίες και η εντατικοποίηση της εργασίας προκειμένου να γίνουν πιο «παραγωγικοί» για την επίτευξη των άπιαστων στόχων της εταιρείας και των μπόνους-ελεημοσύνη. Από την άλλη, η συνολική κατάσταση που βρισκόμαστε οι εργαζόμενοι σήμερα.

Η ακρίβεια σαρώνει τους ήδη πενιχρούς μισθούς μας και οι εργοδότες θέλουν να δουλεύουμε σαν σκλάβοι τον 21ο αιώνα!

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων χαιρετίζει το επιχειρησιακό σωματείο στην ICAP, στη δημιουργία του οποίου έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο και δεσμεύεται να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να γίνει ένα σωματείο μαζικό και μαχητικό. Ένα σωματείο που θα λειτουργεί κάτω από τις αρχές της εργατικής δημοκρατίας και θα είναι ένα πραγματικό όπλο στα χέρια των εργαζομένων. Ένα σωματείο που θα ενώσει τις φωνές των εργαζομένων και θα οργανώσει την αντεπίθεσή τους.

Τηλεπικοινωνίες Απολύσεις – Εντατικοποίηση

Η διοίκηση της NOVA προχώρησε τον Απρίλιο στην απόλυση του Ανδρέα Λιόσση, εργαζόμενου με τουλάχιστον 20χρονη εμπειρία. Η απόλυση αυτή φανερώνει το μένος της εργοδοσίας με την ενεργό συνδικαλιστική δράση. Ο συγκεκριμένος εργαζόμενος είχε συμμετάσχει στο ΔΣ του ΠΑΣΕ WIND και με την ενεργό συνδικαλιστική του δράση όλα αυτά τα χρόνια αποτέλεσε ένα εμπόδιο στην επιβολή των ορέξεων της εργοδοσίας, στο χτύπημα των εργατικών δικαιωμάτων στην WIND - NOVA. Ο εργαζόμενος απευθύνθηκε στην Επιθεώρηση Εργασίας για να καταγγείλλει την απόλυσή του ως παράνο-

μη - τιμωρητική γιατί δεν έσκυψε το κεφάλι στις ορέξεις της διοίκησης. Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στέκεται στο πλευρό του. Η απόλυση αυτή δεν πρέπει να περάσει γιατί χτυπάει απευθείας το δικαίωμα στον συνδικαλισμό. Ακόμα χρειάζεται να καταγγείλλουμε τόσο την εργοδοσία της WIND - NOVA όσο και την κυβέρνηση που νομοθετεί συνεχώς υπέρ των εργοδοσιών.

Vodafone

Η εργοδοσία αποφάσισε να προβεί σε απολύσεις συναδέλφων με μεγάλη εμπειρία από την ομάδα του billing experience. Όπως αποδεικνύεται, οι έμπειροι εργαζόμενοι έχουν μια «διαφορετικότητα» που δεν εμπίπτει σε αυτές που έχει η εταιρεία στην πολύχρωμη ατζέντα της. Η αποκάλυπτη πολιτική περικοπών της διοίκησης έχει στόχο κάθε σταθερή σχέση εργασίας και προφανή επιδίωξη να καθιλωσει τους μισθούς στο χαμηλότερο δυνατό σημείο. Με εκβιαστικό τρόπο καθιλώνει μισθούς και δικαιώματα

και προσπαθεί να πετύχει κέρδη με ακόμη μεγαλύτερη εντατικοποίηση, αναθέτοντας επιπλέον καθήκοντα σε λιγότερο κόσμο τον οποίο προσλαμβάνει μέσω εργολάβων και τον πληρώνει σαφώς λιγότερο, με παροχές πολύ κάτω της αξίας που κερδίζει από την εργασία τους.

Με τις συνεχείς απολύσεις, την όλο μεγαλύτερη μεταφορά εργαζομένων σε εργολαβικές, την εντατικοποίηση και την επιβολή της ασφυκτικής χρονομέτρησης με την ψηφιακή κάρτα εργασίας θέλουν να αφήσουν εμάς τους εργαζόμενους απροστάτευτους μπροστά στα συμφέροντα των εταιριών προκειμένου αυτές να κερδοφορούν συνεχώς πάνω στις πλάτες μας. Εμείς σε αυτήν την κατάσταση χρειάζεται να οργανωθούμε στα σωματεία μας και με τον συλλογικό τρόπο δράσης να προβάλουμε την αντίστασή μας σε κάθε απόλυση, στέρξη των δικαιωμάτων μας και επίθεση εργοδοτών/κράτους.

- Να σταματήσουν οι απολύσεις
- Επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας με κατώτατο μισθό 1.000 ευρώ καθαρά

Μάθε τα δικαιώματά σου

Αναφαίρετα δικαιώματα η Άδεια Εργασίας και το Επίδομα Αδείας

Η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος χρόνο με το χρόνο βαθαίνει και πέφτει στις πλάτες της εργατικής τάξης. Η εγκληματική κυβέρνηση της ΝΔ, έχει χτίσει μια ατζέντα, όπου βασική στοχοπροσήλωσή της είναι η διάλυση αρχικά όλων των εργασιακών δικαιωμάτων που έχουν κατακτηθεί με αγώνες τα προηγούμενα χρόνια, όπως η πενθήμερη εργασία, το 8ωρο, το δικαίωμα στο συνδικαλισμό, η απεργία κ.λπ. και δεύτερον η διάλυση όλων των κοινωνικών παροχών, όπως η Παιδεία και η Υγεία.

Μέσα σε αυτό τον εργασιακό μεταίωνα που ζούμε, οι εργαζόμενοι οφείλουμε να έχουμε γνώση των δικαιωμάτων που μας έχουν απομείνει, να τα υπερασπιζόμαστε και να μην τα χαρίσουμε σε καμία τυχοδιωκτική εργοδοσία. Η άδεια εργασίας και το επίδομα αδείας είναι ένα αναφαίρετο δικαίωμα κάθε εργαζόμενου.

Όλοι οι εργαζόμενοι είτε έχουν υπογράψει σύμβαση πλήρους απασχόλησης, είτε μερικής απασχόλησης ή εκ περιτροπής, είτε εργάζονται υπό το καθεστώς της σύμβασης αορίστου ή ορισμένου χρόνου εργασίας δικαιούνται άδεια εργασίας και επίδομα αδείας.

Ο κάθε εργαζόμενος δικαιούται κατά τον πρώτο χρόνο εργασίας του 20 ημέρες άδειας, στο πλαίσιο της πενθήμερης εργασίας και ύστερα για κάθε επιπλέον χρόνο εργασίας στον ίδιο εργοδότη η άδεια αυξάνεται κατά μια ημέρα. Για την εξαήμερη εργασία υπολογίζονται 24 ημέρες άδειας για τον πρώτο χρόνο εργασίας. Μετά τη συμπλήρωση 10 ετών εργασίας στον ίδιο εργοδότη ή προϋπηρεσίας 12 ετών σε οποιονδήποτε εργοδότη, ο εργαζόμενος πενθήμερης απασχόλησης δικαιούται 25 μέρες άδειας και ο εργαζόμενος εξαήμερης απασχόλησης δικαιούται 30 ημέρες άδειας.

Οι εργαζόμενοι που δεν έχουν ολοκληρώσει ένα χρόνο εργασίας στην ίδια επιχείρηση ή οι εργαζόμενοι

μερικής απασχόλησης ή με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή εκ περιτροπής, δικαιούνται για το πρώτο χρόνο εργασίας, για κάθε μήνα απασχόλησης το 1/12 των 20 εργάσιμων ημερών.

Η ετήσια άδεια όλων των εργαζομένων είναι μετ' αποδοχών, δηλαδή ο εργαζόμενος κατα τις ημέρες άδειάς του, λαμβάνει κανονικά τις αποδοχές που θα λάμβανε αν εργαζόταν με πλήρη απασχόληση. Στις αποδοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται και όλα τα μηνιαία επιδόματα και οι προσαυξήσεις.

Ο χρόνος χορήγησης των αδειών καθορίζεται πλέον ύστερα από συμφωνία μεταξύ εργαζομένων και εργοδότη, ωστόσο τουλάχιστον οι μισοί από τους μισθωτούς μιας επιχείρησης πρέπει να πάρουν άδεια μέσα στο χρονικό διάστημα από 1η Μαΐου έως 30 Σεπτεμβρίου. Απο την ημέρα που ο εργαζόμενος θα υποβάλει αίτημα για άδεια, ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να του τη χορηγήσει, μέσα σε διάστημα δύο μηνών. Το σύνολο της άδειας ενός εργαζόμενου θα πρέπει να έχει χορηγηθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

Επιπλέον, ο νόμος προβλέπει πως κάθε εργαζόμενος δικαιούται επίδομα αδείας για τη καλοκαιρινή του άδεια, το οποίο καταβάλλεται κατά την έναρξη της άδειας. Το επίδομα αδείας ισούται με 15 ημερομίσθια για όσους εργάζονται με μισθό ή με 13 ημερομίσθια για αυτούς που αμείβονται με

ημερομίσθιο.

Με το εγκληματικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη πέρασε η νομοθετική ρύθμιση (άρθρο 61 του Ν.4808/2021), που δίνει τη δυνατότητα μεταφοράς της ετήσιας κανονικής άδειας μέχρι το πρώτο τρίμηνο του επόμενου ημερολογιακού έτους. Ωστόσο, αν μετά το περάς και αυτού του διαστήματος δεν έχει χορηγηθεί η ετήσια άδεια και το επίδομα αδείας, τότε ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να καταβάλει τις αποδοχές του οφειλόμενου χρόνου αδείας με προσαύξηση 100% (διπλασιασμένες), συν το επίδομα αδείας.

Επίσης οφείλουμε να γνωρίζουμε πως η ετήσια άδεια χορηγείται συνεχόμενα και μόνο με την ανάδειξη επείγουσας ανάγκης για την επιχείρηση μπορεί να καταταμηθεί. Ακόμα και στη περίπτωση της κατάτμησης όμως, η πρώτη περίοδος άδειας δεν μπορεί να περιλαμβάνει λιγότερες από 6 ημέρες για την εξαήμερη εργασία και 5 μέρες για τη πενθήμερη αντίστοιχα.

Δεν μπορούμε να αφήσουμε τα δικαιώματά μας και τις κατακτήσεις να γίνουν θυσία στο βωμό της κρίσης τους. Παρ'όλο που δεσπόζει, με τις πλάτες της κυβέρνησης, η εργοδοτική αυθαιρεσία και η μαύρη εντατικοποιημένη εργασία, όλοι μαζί πρέπει να διεκδικήσουμε όσα μας ανήκουν. Για να μην ζούμε σαν δούλοι για τα κέρδη τους.

Εκλογές Ζ' ΣΕΠΕ - Συνέδριο ΔΟΕ

Στις 5/6 πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές για ανάδειξη Δ.Σ. και αντιπροσώπων για την 93η Γ.Σ. της ΔΟΕ στον Ζ' ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης. Οι εκλογές πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του μακρόχρονου και σκληρού αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση σχολικής μονάδας, την ατομική αξιολόγηση και την αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, που δίνουν οι εκπαιδευτικοί σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια. Ως ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ στον Ζ' ΣΕΠΕ δώσαμε όλες τις δυνάμεις μας για να μαζικοποιηθούν οι Γ.Σ., να πάρουν απόφαση για συνέχιση της απεργίας-αποχής, να οργανώσουμε την αντίσταση μας με στάσεις εργασίας στα σχολεία που μπαίνουν αξιολογητές, να σταματήσουμε τις εξετάσεις τύπου PISA, που διενεργεί πιλοτικά το υπουργείο για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου (δεν πραγματοποιήθηκαν τελικά στον Ζ' ΣΕΠΕ), να υπερασπίσουμε συναδέλφους και συλλόγους διδασκόντων απέναντι στις αυθαίρετες και παράνομες παρεμβάσεις διευθυντών. Τα αποτελέσματα των εκλογών είναι:

Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ						
	2024					
	ΔΣ			ΔΟΕ		
	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ	%	ΨΗΦΟΙ	ΕΔΡΕΣ	%
ΨΗΦΙΣΑΝ	539(472)			539(479)		
ΑΚΥΡΑ	4(5)	6(6)				
ΛΕΥΚΑ	12(8)	12(8)				
ΔΑΚΕ(ΝΔ)	233(184)	3(3)	44,55% (40,08%)	219(210)	2(2)	42,03%(45,16)
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ)	143(132)	2(2)	27,34% (28,76%)	158(125)	2(2)	30,32%(26,88)
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΟΚΔΕ)	78(82)	1(1)	14,91% (17,86%)	76(72)	1(1)	14,58%(15,48)
ΔΙΚΤΥΟ(ΣΥΡΙΖΑ)	62(36)	1(1)	11,85% (7,84%)	59(58)	0(0)	11,32%(12,4)
ΠΑΜΕ(ΚΚΕ)	7(-)	0(-)	1,33%(-)	9(-)		1,72%(-)
ΔΗΣΥ(ΠΑΣΟΚ)	-(25)	-(0)	-(5,44%)			
	ΣΥΝΟΛΟ	7		ΣΥΝΟΛΟ	5(5)	

Η 93η Γ.Σ. της ΔΟΕ

Στις 26-29/6 πραγματοποιήθηκε η 93η Γ.Σ. της ΔΟΕ. Η συζήτηση στη Γ.Σ. στο θέμα του απολογισμού, των διεκδικήσεων και του προγράμματος δράσης κινήθηκε μακριά από τις ανάγκες της πραγματικότητας που ζουν οι εκπαιδευτικοί και του έμμονου και σκληρού αγώνα που δίνουν, παρά τις δικαστικές αποφάσεις που απαγορεύουν ουσιαστικά την απεργία και την τρομοκρατία που ασκεί το υπουργείο με τις διαρκείς απειλές. Αναλώθηκε σε παραταξιακές αψιμαχίες, κυρίως των ΔΑΚΕ- ΔΗΣΥ- ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ (ΣΥΡΙΖΑ) με την ΑΣΕ (ΠΑΜΕ - που αναδείχθηκε σε πρώτη δύναμη - προηγούμενα ήταν η ΔΑΚΕ) και σε συζήτηση για έναν μακρύ κατάλογο αιτημάτων, χωρίς ιεράρχηση, που μάλλον θα γραφούν για να υπάρχουν και όχι για να διεκδικηθούν ποτέ.

Ως ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ τονίσαμε ότι ο απολογισμός είναι θετικός, καθώς κρατάμε τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση πάνω από τρία χρόνια και αποκρούσαμε την σφοδρή επίθεση της κυβέρνησης με τα δικαστικά πραξικοπήματα και την τρομοκρατία, με μαζικές Γ.Σ., παίρνοντας τις αποφάσεις στα χέρια μας. Τονίσαμε ότι η αξιολόγηση είναι η μητέρα των μαχών για τον κλάδο και το δημόσιο δωρεάν σχολείο και ότι πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα με προσπάθεια για μαζικές Γ.Σ. και αποφάσεις μέσα από αυτές ή με Επιτροπές Αγώνα, προχωρώντας σε κινητοποιήσεις όπου εμφανίζονται αξιολογητές και η περιφρούρησή τους. Σε ότι αφορά το πρόγραμμα δράσης, η 93η Γ.Σ. ψήφισε εκ νέου κατά πλειοψηφία την συνέχιση της απεργίας αποχής σε συνέχεια της απόφασης της Ολομέλειας των προέδρων (που έγινε μετά από τις μαζικές Γ.Σ.) και ενάντια στην απόφαση της πλειοψηφίας των γραφειοκρατών του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Καταρρέει ο παραγωγικός ιστός της χώρας

Η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει να ξηλώνει τον παραγωγικό ιστό της χώρας ξεπουλώντας κάθε δημόσια επιχείρηση ενώ παράλληλα κλείνει η μια βιομηχανία μετά την άλλη. Η προσπάθεια της -επί 5 χρόνια- να ξεπουλήσει τη ΛΑΡΚΟ για μόλις 500 εκατ. (μόνο τα μεταλλευτικά αποθέματα της υπολογίζονται σε αξία 20 δισ.) είναι τρανταχτό παράδειγμα. Όμως η ΛΑΡΚΟ είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Άλλες 12 βιομηχανίες έχουν κατεβάσει ρολά μόλις τη τελευταία πενταετία (Frigoglass, ΔΕΛΤΑ, Schneider Electric, Pipelife, BSH-Πίτσος, Crown Hellas Can, Reckitt Benckiser, Tupperware, Γιούλα, Sonoco Hellas).

Το διάστημα 2008-2018 σύμφωνα με στοιχεία της PwC υπολογίζεται ότι 26.570 μικρές, μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις στον τομέα της μεταποίησης έκλεισαν οριστικά, στέλνοντας στην ανεργία 160.000 εργαζομένους. Το αυξημένο ενεργειακό και όχι μόνο κόστος, (που οφείλεται κυρίως στη κερδοσκοπία των παρόχων παρά τα όσα ευαγγελίζονται διάφοροι «απολογητές του Μητσοτάκη») ενισχύει αυτή τη τάση, δεν αρκεί όμως ως εξήγηση. Η πορεία αποβιομηχανοποίησης έχει σχεδιαστεί και ξεκινήσει εδώ και πολύ καιρό.

Αυτή είναι η ουσία του «νέου παραγωγικού μοντέλου» για το οποίο επαίρεται η κυβέρνηση. Ένα μοντέλο που εκφράζει τη πιο εκφυλιστική εκδοχή του νεοφιλελευθερισμού και βασίζεται πάνω στο τουρισμό, τα ακίνητα, τη «πράσινη ή ψηφιακή μετάβαση» κλπ. Δηλαδή πάνω στη παραγωγική αποσάθρωση, τη μετατροπή της χώρας σε εργασιακή γαλέρα, σε ένα καζίνο του κεφαλαίου. Όσες βιομηχανίες απομείνουν θα βασίζονται τα κέρδη τους πάνω στην υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων μέσω της δήμερης, 9ωρης εργασίας (χωρίς να πληρώνεται η ένατη ώρα) και πολλά άλλα μέσα τα οποία έχει νομιμοποιήσει η κυβέρνηση (αντεργατικοί νόμοι, άθλιες συνθήκες, εντατικοποίηση, παράλυση των μηχανισμών ελέγχου κτλ).

Μοναδικός τρόπος για να μην ζήσουμε σαν σκλάβοι, είναι εμείς οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι με βασικά μας όπλα, την αυτοοργάνωση, την ενότητα και την αλληλεγγύη μας, να τελειώσουμε μια και καλή με όλους αυτούς που τόσα χρόνια πλουτίζουν πάνω στις πλάτες μας. Με μαχητικούς και ανυποχώρητους αγώνες να απαντήσουμε στον πόλεμο που μας έχουν κηρύξει κυβερνήσεις και αφεντικά.

Πατώντας πάνω Public

στους εργατοκτόνους νόμους Χατζηδάκη και Άδωνι, και η αλυσίδα

Public ανακοίνωσε στους εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης (8ωρους) πως πλέον 1 φορά την εβδομάδα θα πρέπει να δουλεύουν με διακεκομμένο ωράριο (σπαστό) — αυταρχικά και ετσιθελικά μάλιστα, τρομοκρατούσαν όσους εργαζόμενους μερικής απασχόλησης (4ωρο, 6ωρο) ήθελαν να γίνουν πλήρους, ότι «για να γίνεις 8ωρος, είναι προϋπόθεση να δουλεύεις ένα σπαστό την εβδομάδα, αλλιώς δεν μπορούμε να συνεχίσουμε...». Τώρα, με τις καλοκαιρινές άδειες, και δεδομένου ότι οι προσλήψεις έχουν παγώσει εντελώς, η εργοδοσία επιβάλλει στους εργαζόμενους να δουλεύουν 2 σπαστά/την εβδομάδα, χωρίς να τους νοιάζει αφού το «δικαίωμα του εργαζομένου» έχει αντικατασταθεί από το «δικαίωμα του εργοδότη»!

Το καθεστώς του σπαστού ωραρίου έχει ήδη εφαρμοστεί στα μεγαλύτερα καταστήματα Public στην Αθήνα (Πειραιάς, Γλυφάδα, Golden Hall, Metro Mall, Συγγρού), σε αυτά που οι ρυθμοί έντασης είναι ιδιαίτερα

Σπαστά ωράρια - Δουλειά 2 φορές τη μέρα

αυξημένοι και αναμένεται – αν δεν το σταματήσουμε – να εφαρμοστεί και αλλού. Πρακτικά, μιλάμε για «ξεχείλωμα» του ωραρίου, αφού ο εργαζόμενος έρχεται μέρα στη δουλειά και φεύγει νύχτα, κάνοντας στην ουσία διπλή δουλειά. Υποτίθεται πως ο νόμος ορίζει πως η ανάπαυση μεταξύ των ωραρίων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 3 ώρες. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι περισσότεροι εργαζόμενοι μένουν μακριά από την εργασία τους, χρησιμοποιούν τα μέσα (αλλάζουν 2-3 μέσα πολλές φορές), συνδυαστικά με την αφόρητη ζέστη και τους ρυθμούς της πόλης, η κούραση, σωματική και ψυχολογική είναι ατέλειωτη, αφόρητη και δε μένει καθόλου χρόνος για ανάπαυση και προσωπική ζωή.

Είναι κραυγαλέο πως η καθολική και συστηματική εφαρμογή σπαστών ωραρίων επιχειρείται ώστε να εξωθήσει σε παραίτηση τους συναδέλφους πλήρους απασχόλησης ή/και

για να τους ωθήσει να δεχτούν βλαπτική μεταβολή στις συμ-

βάσεις τους.

Τα αντεργατικά εκτρώματα Χατζηδάκη και Άδωνι, η εκτίναξη των εργοδοτικών αυθαιρεσιών στόχο έχουν να βάλουν ταφόπλακα στα εργατικά μας δικαιώματα. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη σε πλήρη συνεργασία με τους εργοδότες, επιδίδονται σε μια άνευ προηγουμένου βάρβαρη νεοφιλελεύθερη επίθεση απέναντι – στην ήδη πληττόμενη από την ακρίβεια και την φτώχεια – εργατική τάξη. Κανείς συναδέλφος δεν είναι μόνος του. Για να επιβάλουμε στην πράξη τα δικαιώματά μας, χρειάζονται αυτοοργάνωση και αγώνες. Χρειάζεται να παλέψουμε συλλογικά για δουλειά με δικαιώματα και ζωή με αξιοπρέπεια.

ΠΕΝΕΝ

Μια πρώτη επιτυχία των Ναυτεργατών με την απεργία στα Ω/Κ «ΑΙΓΙΟ» και «ΦΙΛΙΑ»

Οι Ναυτεργάτες στα Ωκεανογραφικά πλοία βρίσκονται από το 2008 σε ειδικό μισθολογικό καθεστώς αντί να εφαρμόζεται σε αυτούς η ΣΣΕ της Ακτοπλοΐας. Οι μισθοί τους είναι καθηλωμένοι στα επίπεδα του 2008, ενώ οι Ναυτεργάτες της Ακτοπλοΐας έχουν πετύχει το ίδιο διάστημα αυξήσεις 25%. Επιπλέον, όσοι συνταξιοδοτούνται έχουν τεράστια αφάμαξη στις παροχές τους.

Την 1/6 με απόφαση των 3 Ναυτεργατικών Σωματείων, σύσσωμο το πλήρωμα του Ωκεανογραφικού πλοίου «ΑΙΓΑΙΟ», ξεκίνησε απεργία με κύριο αίτημα την επέκταση της ΣΣΕ της Ακτοπλοΐας στα Ωκεανογραφικά πλοία του Ελληνικού Κέντρου Θαλάσσιων Ερευνών. Η κυβέρνηση μέσω του ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε. προσέφυγε στα δικαστήρια και το Πρωτοδικείο Πειραιά κήρυξε την απεργία ως παράνομη και καταχρηστική. Η απεργία έγινε και

είχε διάρκεια 10,5 ημέρες. Στο ενδιαμέσο η απεργία επεκτάθηκε και στο Ω/Κ «ΦΙΛΙΑ» που συμμετείχε για 5,5 ημέρες. Το υπουργείο Οικονομικών δεσμεύτηκε ότι θα καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση καθώς και χρονοδιάγραμμα για το αίτημα της επέκτασης και εφαρμογής της ΣΣΕ Ακτοπλοΐας στα Ωκεανογραφικά πλοία.

Η ξεκάθαρη αγωνιστική θέση της ΠΕΝΕΝ και των μελών του πληρώματος που εκπροσωπεί διέλυσε και κατέστρεψε το σενάριο της υποχώρησης που ήλπιζε η κυβέρνηση. Στην υπόσχεση του υπουργείου Οικονομικών στις 9/6, ότι θα δοθεί απάντηση έως το απόγευμα, τα Σωματεία ΠΕΜΕΝ - ΣΤΕΦΕΝΣΟΝ ανέστειλαν την απεργία. Ενώ η ΠΕΝΕΝ με σύσσωμη γνώμη των μελών της στα δύο πλοία, αλλά και άλλων, αποφάσισε την συνέχισή της μέχρι τη δικαίωση.

Όπως σε κάθε οργανωμένο και συντο-

νισμένο αγώνα έτσι και σε αυτόν δεν έλειψε η απεργοσπασία. Για άλλη μία φορά η πλειοψηφία της ΠΝΟ αρνήθηκε να μπει μπροστά στον αγώνα και περιορίστηκε σε μία ανακοίνωση, κι αυτή υπό την πίεση του πληρώματος Ω/Κ «ΑΙΓΑΙΟ». Απεργοσπαστικός ήταν και ο ρόλος του προέδρου της ΠΕΕΜΑΓΕΝ, Γιώργου Αντωνόπουλου, Στέλεχος του ΠΑΜΕ και της ΔΕΣΚ στο ΔΣ του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, που συμορφώθηκε πλήρως με την δικαστική απόφαση, απαξιώνοντας τους Μάγειρες του Ω/Κ «ΑΙΓΑΙΟ» που συμμετείχαν αποφασιστικά καθ' όλη τη διάρκεια της απεργίας, καλυπτόμενοι νομικά από το ΕΚΠ.

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στάθηκε έμπρακτα δίπλα στον απεργιακό αγώνα των Ναυτεργατών που τάχθηκαν απέναντι στην κυβέρνηση με ενότητα και αποφασιστικότητα. Είναι μία πρώτη επιτυχία καθώς ανοίγει η διαπραγμάτευση για την υλοποίηση των δίκαιων αιτημάτων τους.

Εργατικοί αγώνες στη μεταπολίτευση 1^ο μέρος

Η συμμετοχή των εργαζόμενων στην εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτέλεσε για την εργατική τάξη ένα μεταβατικό στάδιο ανάμεσα στο ευρύτερο «λαϊκό» κίνημα και της ταξικής της δράσης, με την εμφάνιση και εξάπλωση του εργοστασιακού κινήματος. Οι εργοστασιακές επιτροπές και ο εργοστασιακός συνδικαλισμός αποτέλεσαν το κύριο χαρακτηριστικό του ελληνικού συνδικαλισμού στα πρώτα μεταπολιτευτικά χρόνια. Από τα κύρια χαρακτηριστικά τους ήταν πως η οργάνωση τους ήταν σε επίπεδο εργοστασίου στην βάση των εργαζομένων μέσα στους χώρους δουλειάς. Οι εργάτες που οργανώθηκαν δρούσαν με ριζοσπαστικές μορφές πάλης, με κυρίαρχη, τουλάχιστον ως τα τέλη του 1976, τις μακροχρόνιες απεργίες που διαρκούσαν κατά κανόνα ως την ικανοποίηση των εργατικών διεκδικήσεων.

Αμέσως μετά την πτώση της δικτατορίας, οι εργοστασιακοί εργάτες συγκρότησαν επιτροπές και στη συνέχεια σωματεία στα περισσότερα εργοστάσια της χώρας. Δύο ήταν τα

βασικά χαρακτηριστικά των εργοστασιακών επιτροπών και σωματείων: Α) η ενεργή συμμετοχή των εργαζομένων και οι μορφές άμεσης δημοκρατίας που καθόριζαν την λειτουργία τους και β) σχεδόν στο σύνολό του επηρεάζονταν από την Άκρα και Επαναστατική Αριστερά και κυρίως από τους αγωνιστές της πλατιάς πρωτοπορίας. Και τα δύο παραπάνω χαρακτηριστικά θα ξεθωριάζουν με το πέρασμα του χρόνου και κυρίως μετά τον ν.330. Το τέλος του εργοστασιακού συνδικαλισμού συνδέεται ουσιαστικά με την πλήρη λήψη του

επιδομάτων, την υπαγωγή στο καθεστώς των Βαρέων και Ανθυγιεινών επαγγελμάτων και την καταβολή οφειλόμενων δεδουλευμένων. Λόγω των απολύσεων μελών των σωματείων/επιτροπών στις οποίες προέβαιναν πολλοί εργοδότες άμεσα, πολλές απεργίες και στάσεις εργασίας περιστρέφονταν συχνά γύρω από το ζήτημα επαναπρόσληψης των απολυμένων. Από τα τέλη του 1974 έως το 1980 έλαβαν χώρα πάνω από 246 κινητοποιήσεις στην ελληνική βιομηχανία. Η μεγάλη τους πλειοψηφία πραγματοποιήθηκε ως τα τέλη του 1977, οπότε εμφανίστηκε ο ν.330 που στρέ-

➡➡ Η ΣΣΚ οργάνωσε την πρώτη απεργία ενάντια στον ν.330

ελέγχου των σωματείων από τους ρεφορμιστές (κυρίως από την ΠΑΣΚΕ). Ο εργοστασιακός συνδικαλισμός είχε και πολλά άλλα κοινωνικά, πολιτικά και πολιτιστικά χαρακτηριστικά. Το πιο σημαντικό στοιχείο ήταν η ουσιαστική συμμετοχή των γυναικών που έλειπε από τις προηγούμενες περιόδους του εργατικού κινήματος.

Το βασικό αίτημα που αναδεικνύονταν στην συντριπτική πλειοψηφία των κινητοποιήσεων αφορούσε αυξήσεις μισθών και ημερομισθίων,

φονταν ενάντια στις κινητοποιήσεις των εργοστασιακών εργατών.

Ο ν.330 ήταν το δωράκι της κυβέρνησης Καραμανλή στους βιομηχανικούς για την επίλυση του «εργατικού» ζητήματος. Ουσιαστικά, τους έδινε την δυνατότητα να καταγγέλουν τις απεργίες ως καταχρηστικές και να προχωρούν σε απολύσεις, αλλά και στην αστυνομία να επεμβαίνει. Προέβλεπε φυλάκιση ως ένα έτος και χρηματικό πρόστιμο σε όποιον «προσέβαλε την ελευθερία της εργασίας τρίτου ή παρεμπόδιζε την ελεύθερη χρήση του χώρου εργασίας» κατά την διάρκεια της απεργίας, καθιστώντας παράνομη την απεργία και την περιφρούρηση. Εκείνη την χρονιά απολύθηκαν πάνω από 12.500 εργαζόμενοι συνδικαλιστές από τα εργοστάσια.

Η ΣΣΚ (Σοσιαλιστική Συνδικαλιστική Κίνηση) –πλέον Αντεπίθεση των Εργαζομένων - εφαρμόζοντας την απόφαση της 4ης Διεθνούς, έστειλε αρκετούς συντρόφους να δουλέψουν στα εργοστάσια για να εφαρμόσουν, όπως και έκαναν, την πολιτική δημιουργίας απεργιακών επιτροπών. Μάλιστα η ΣΣΚ οργάνωσε και την πρώτη απεργία ενάντια στον ν.330.

